

Rozhovory se životem

59

OBSAH

Emanuelův dopis do Čech-----	3
Znovuzrození a první okamžiky pozemského vtělení - 1. část--	5
Události roku 2010-----	7
Smíření-----	11
Vláda nad sebou-----	13
O démonech-----	17
Účinnost modlitby Otče náš-----	19
Prosby a uctívání-----	20
Ježíš a zvířata-----	24
Několik slov na závěr-----	25

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

EMANUELŮV DOPIS DO ČECH

Náš milý bratře Františku!

Především Ti chci poděkovat za práci, kterou konáš na Zemi; pomáhá lidskému duchovnímu růstu.

Myslím na všechna lidská stvoření, která mají v úmyslu se stát Kristovými následníky. Chci se hlavně zabývat problémy strachu, obav, starostí a pochybností v pozemském i budoucím duchovním životě. Řada obyvatel Země se bojí budoucnosti. Co přijde, co nás čeká po skončení pozemského života, atd? Takové a podobné otázky jim působí strach z budoucna.

Na to mohu jasně odpovědět! Jestliže se, moji milí, budete vážně zabývat Kristovým učením lásky, budete se snažit ho následovat, pak prožijete po tomto pozemském životě budoucnost, o jaké se vám ani nezdá. Zbavíte se všech starostí, strachů, obav a špatných pocitů. To, co se vám negativní síly na Zemi snažily vsugerovat, nebudete v jasném onom světě pociťovat.

Pozemský život je pro váš další vývoj rozhodující. Až se budete zpětně dívat na svou inkarnaci ve hmotném životě, uvědomíte si například, kolik jste měli slabostí, jak málo lásky ve vás bylo, také to, že jste nedodržovali duchovní zákony nebo poškozovali své bližní.

Proto byste se měli snažit pochopit duchovní pravdy, měnit je v činy a začlenit do svého pozemského života. Hlavně se naučit odpuštět – promíjet těm, kteří se vůči vám slovy a činy provinili. To je důležité umět! Každé další vtělení na Zemi bude pro vás nepřijemné, protože jste, moji milí, promeškali v tomto pozemském životě mnoho Bohem poskytnutých příležitostí nebo jste je často dokonce vědomě nevyužili.

Na Zemi je bohužel obvyklé napodobovat druhé, dělat to, co dělají ostatní lidé kolem vás. To je ovšem znak nezralé duchovní osobnosti. Tím, že se člověk přizpůsobuje okolí, stává se součástí stáda.

Ty, duchovní osobnost, jsi Stvořitelem stvořena jako jedinečná, neopakovatelná. Sice jsi spojena se svým duálem, ale o tom, co a s jakým úsilím budeš dělat, rozhoduješ samostatně. A za to si poneseš zodpovědnost.

Proto nenapodobuj své bližní, nekopíruj jejich myšlenky a činy. Bohulibou činností dozrávej k zodpovědnosti.

Práce na sobě je důležitá pro nás, následovníky Krista. Vše, co vám Kristus svým životem ukázal, máte s pomocí svých duchovních průvodců realizovat v pozemském životě. Abyste pak mohli žít v jasném onom světě.

Využívejte účinky Stvořitelových zákonů, použijte k tomu své vědomosti a nadání. Udržujte ve svém vědomí ušlechtilé pocity. A pokud nemáte, ačkoliv se snažíte, okamžitý úspěch, pamatujte, že na vás působí negativní síly. V takovém případě prostě prostřednictvím svých duchovních průvodců Krista o pomoc. Vždyť Kristus je mnohem silnější než nepřátelsky nakloněná Luciferova sebranka.

Podívejte se na vývoj kultur různých národů. Poznáte, že hřešících duchovních bytostí, lidí, je většina. Nejsou si této skutečnosti vědomi.

Moji milí, buďte vděční, že víte, jaký budoucí duchovní život vás čeká. Neklad'te vše jen do Božích rukou, podílejte se i vy na své cestě do nádherných sfér onoho světa. Vynaložte na to veškerý svůj um. Řiďte se svým svědomím.

To vám z celého srdce, moji milovaní, radím.

ZNOVUZROZENÍ

A PRVNÍ OKAMŽIKY POZEMSKÉHO VTĚLENÍ

Promluvíme o zákonu příčiny a následku neboli o karmickém zákonu působícím na Zemi a dále o pozemském vtělení – o době, kdy se inkarnuje duše do zárodku. V církevních kruzích vládne v tomto případě zmatek až nevědomost.

Dnes žijící lidé se chtějí dopátrat pravdy o svém původu, a proto se právem ptají: Existuje pozemské znovuvtělení?

Ježíš o znovuzrození mluvil. Také v prakřesťanské době se lidé těmito zákony řídili a účinně je do svého životního stylu zabudovali.

Lidé, kteří nic nevědí o znovuvtělení a zákonu karmy, se ptají: „K čemu je můj život dobrý? Odkud jsem přišel, co ze mě bude, až budu muset svou pozemskou cestu ukončit?“ Slovo „muset“ vyvolává u řady nevědomých lidí otázky: „Je vůbec nějaký Stvořitel? Existuje vůbec spravedlnost? Proč jsem nemocný, zatímco jiní jsou zdraví? Proč?...“

Chci zdůraznit, že zákon příčiny a následku je zákon konečný. Lidé ho potřebují, aby se během pozemského života očistili, aby se odpoutali od kola pozemského neboli hmotného znovuzrozdování. V pravém slova smyslu se jedná o Stvořitelův zákon lásky, o příležitost duše osvobodit se od zátěže, kterou jsme si naložili.

Jak přišel člověk ke své zátěži? Vznikla během dřívějších existencí tím, že jste jednali a mysleli opačně, než vyžadují zákony. Z tohoto pohledu znamená pozemský život jednak pročišťující proces vedoucí k získání čistějšího poznání a jednak k vymazání starých zátěží.

Hluboko v duši našeho bytí vás tlačí světelná Jiskra spolu s Kristovým světlem k očistě. Děje se tak pomocí magnetických proudů působením zákona příčiny a následku. Tak s pomocí Krista přitahuje Stvořitel člověka.

Smysl veškerého života na různých úrovních je ve spojení s Bohem. Přes Krista.

A nyní k druhému bodu: Kdy vstupuje duše do lidského těla? Různá vyznání tvrdí, že se tak děje v okamžiku pozemského zplodění, že tehdy Stvořitel tvoří lidského ducha. A protože Adam a Eva zhřešili v ráji, je tento duch zatížen tzv. dědičným hříchem. Ovšem tak to není, tento názor je scestný! Toto tvrzení odporuje reinkarnačnímu zákonu. Co Bůh stvořil, bylo čisté a nemělo chyb. Z toho plyne, že duše člověka nese důsledky z vlastních osobních prožitků.

Učení o dědičném hříchu je mylné. Bůh je spravedlnost. Jak by mohl takhle zatěžovat svá stvoření. Kam by se poděla jeho láska a spravedlnost!

Na inkarnaci se duše většinou připravují. Bohužel se stává, že někdy dojde k tzv. „divoké inkarnaci“. Děje se to tam, kde je vědomě porušován zákon znovuvtělení. Ovšem následky jsou otřesné.

Zpět k inkarnaci. Těsně před pozemským zrozením je duše oddělena od pouta života na onom světě. S tím jí pomáhají Boží poslové. Pak je zhuštěně uložena do porodu schopného hmotného těla. A první křik novorozence je projevem pocitu těsnosti duchovní bytosti v malém lidském těle. Mohli bychom o tom ještě mnoho dalšího povídat, ale chceme to sdělit jen stručně a výstižně.

UDÁLOSTI ROKU 2010

Chci vám předat mír. Mír! Proč? Je třeba, aby mezi vámi vládl mír, protože ten dává klid vašim srdcím a vašim duším křídla. To mír nechává klíčit sémě ducha. Proto není dobré, abyste se zajímali o věci, jež vám předkládají negativní bytosti. Na to pamatujte.

Někteří se diví, proč dnešní setkání vedu já. Nemohl jsem vás nechat na holičkách, mám za vás zodpovědnost. Existovaly ještě další možnosti: setkání zrušit nebo sdělení pouze přečíst.

Přemýšlíte: Kde je Hardus a kde Emanuel? Mnohokrát jsem žádal Krista, aby mi je poslal, ale odpověděl:

„Potřebuji všechny, kdo jsou v kontaktu s lidstvem na Zemi - duchovní učitele i duchovní průvodce. Přišel čas, kdy je třeba do sebe-menšího detailu připravit nadcházející dobu.“

„Proč?“ ptal jsem se

„Duchovní průvodci se obávají, že už své svěřence nedokážou chránit. Tak se stupňuje moc temna.“

Kristus nás shromáždil v katedrále – katedrála svatého Petra je proti ní pouhý domeček. Jsou tam dosud všichni, kdo vám pomáhají. Dostavili se, aby obdrželi poslední pokyny, jak se postavit proti negativním bytostem. Kristus se už nechce dívat, jak síly tmy vedou lidstvo do záhuby. Proto jsem nemohl povolat Harduse, Emanuela, ani Nikodéma.

Ani Laurentius nebyl k dispozici, a proto jsem se všeho ujal já a Marta, kdysi Lazarova pozemská sestra. „Milý Josefe, nejsem ale připravena, nevím, co mám říkat!“ namítala.

Není důležité, co bude říkat. Rozhodující je, že vás nenecháme na pospas. To nechce ani Kristus. Síly temnoty jsou nyní tak rafinované, že na ně nestačí ani duchovní průvodci. Natož vy lidé. A protože se čas řídí určitými konečnými body, Kristus se s plnou zodpovědností rozhodl zakročit.

Jeho zásah nejprve způsobí ještě větší boj mezi Světlem a Tmou. I vy ho zaregistrujete – díky svým duchovním znalostem odhalíte, jak

je nelítostný. Dnes dávají lidé přednost hodnotám tmy, zákony světla je nezajímají. Ovšem Kristus nedovolí, aby to tak šlo dál. Bude své stoupence chránit, chce je přivést domů. Roste i tlak zvenčí. Nemohu říci, na koho bude působit, kdo ho zvládne či jaké síly přijdou seshora nebo kdo silám temnoty podlehne. Ale jedno je jisté – Kristus Zemi Luciferovi a silám temna nenechá.

Nikodémus se delší dobu podílí na přípravě ochrany rozvíjejících se lidských duší, a proto neuslyšíte jeho písemné sdělení. Také Hardus lituje, že nemůže být mezi vámi. Ale ví, že jeho povinností je to, co chce jeho Pán. A ten si tentokrát přeje, aby se učil již v zárodku účinně odhalovat a zasáhnout, pokud se k vám bude blížit pokušení. Aby, mji milí, shromáždil síly ochrany, a mohl tak toho či onoho chránit.

Nyní zodpovím otázky, které ve vás vyvstaly:

Katedrála, kterou jsem zmínil, se nachází v rajske sféře poblíž Země.

Pro zničení lásky k bližnímu potřebují negativní bytosti ódovou sílu. Ale tomu Kristus hodlá bránit tím, že vás oděje do ochranného pancíře. Pokud budete dobré vůle, pancíř vás ochrání, v opačném případě bude jeho účinnost nulová. To vy sami si ochranu rozbijete, zodpovědnost je na vás.

Co bude s našimi příbuznými, ptáte se dál? Kristus pravil: „Chci se ujmout i těch, jež jsou příbuzní našich pozemských bratrů a sester na duchovní cestě.“

„Jak to chceš udělat?“ zajímalo mě. „Vždyť mají svoji svobodnou vůli.“

„Hodlám je inspirovat, aby je napadly správné myšlenky a slova. Aby i oni mě následovali.“

Proto pozor. Pokud se na vás v budoucnu obrátí s otázkami vaši příbuzní, kteří dosud duchovní cestu odmítali, pak je, prosím, vyslechněte. Mějte na zřeteli, že se mohou ptát díky zásahu duchovního světa. Vaší povinností je jim odpovědět, jak nejlépe umíte. Ale nepřetěžujte je. Obdrželi myšlenky, které by vám předtím jako otázky nepoložili.

Naše křesťanská cesta je vnitřní. Navenek existuje blokáda temna, to mějte na zřeteli. Pozorujete, co se děje v církvích. Hlasitě

kárají, napomínají, ale nikdo jich nedbá. Ovšem Kristus působí zevnitř. To je cesta k plnému životu na onom světě.

Život je věčný, nepomíjí, přestože to tak na Zemi vypadá. Proto Kristus radil: „Hleďte nejprve království Boží, jeho lásku a spravedlnost! Vše ostatní vám bude přidáno.“

Nyní si mnozí říkají, jak by to mělo být jinak? Jste lidé. To, co je vám Stvořitelem dané, je to, že můžete přežít. Ale duchovní křesťan pochopil ještě něco: nesluší se zasahovat do Boží moudrosti. Ten, kdo má hodně a nesprávně s tím nakládá, tomu bude odebráno. Kdo má málo a nakládá s tím správně, tomu bude dáno. I já žil v nuzných podmínkách, často jsem nevěděl, jak uživit rodinu. Ale vždy přišlo nějaké nasycení.

Pokročme dál. Mnozí z vás pochopili, proč chce Kristus zasáhnout. Musí to mít nějaký důvod – ani Bůh, ani Kristus nedělají nic bez důvodu. Příčinou je horečka Země: planeta je nemocná, disharmonická. Země nemá soudržnost, kterou měla dřív, a zmenšuje se přitažlivá síla. Hrozí nebezpečí rozpadu Země. Proto se Kristus snaží své stoupence i lidi dobré vůle niterně na tyto události připravit.

Denně zažíváte katastrofy: Lidé zcela nepřipraveni najednou přecházejí jako ubohé duše k nám na onen svět. Tento stav chce Kristus zastavit.

Ani vaše tzv. křesťanská společenství na tom nejsou dobře. Vnějších akcí mají dost. Ale málo či vůbec mluví o tom, že se člověk má naučit vzpínat ke Kristu, má si k němu vytvořit skutečný niterný vztah; člověk se má stát následovníkem Krista.

Matka Marie pravila: „Co je zkažené, odpadne.“ Od té doby uplynula dlouhá doba. Ale její slova platí stále. Vy se o svůj budoucí život nemusíte bát, protože si vztah ke Kristu s pomocí Božích poslušů budete. Tato snaha vás odměňuje radostným prožíváním denního života i radostnými myšlenkami.

Přijdou potíže. Získají nadvládu nad těmi, kdo slouží Temnotám. Tak se projevuje Stvořitelova spravedlnost, tak účel světí prostředky. Kdo nechce slyšet, musí zažít, praví vaše přísloví. A prožitek pomůže v rozhodnutí nastoupit duchovní cestu, umožní porozumět budoucímu sdělení Ježíše Krista.

Umím číst myšlenky a vy se ptáte. Řekni, kdy Kristus přijde? Kdybych to věděl, dozvěděli byste se to. Podle úkazů vím, že nastalo stmívání, matka Země už to dlouho nemůže snášet. To, co s matkou Zemí provádíte vlivem temných sil, nezná mezí! Dosud byla část na východ od Izraele, střední Evropa mnohokrát ušetřená. V Izraeli, mé bývalé zemi, působí temné síly, zničující síla není ještě ve vaší blízkosti. Zažíváte sice bouře, orkány apod., ale není jich tolik, aby způsobily mnoho škod.

Moji milí, neciťte se úplně v bezpečí. Avšak bez záře vaší Boží jiskry a hořícího Kristova světla se tak na Zemi nikdo nemůže cítit.

Teprve když v sobě procítíte lásku Stvořitelovu a Kristovu, když ji v sobě necháte růst, když vytvoříte s Kristem a Tvůrcem jednotu, pocítíte jistotu. Protože Kristus slíbil, že své následovníky v čase určeném Otcem vezme k sobě. Odehraje se to v době, kdy lidstvo nebude už mít východisko, protože bude zcela sloužit Temnotě. Tehdy nedokáží ani ti, jež nosí v sobě hořící světlo, nastolit změnu. Ale protože se o to snaží, budou vzati domů, nemají zbytečně strádat. Strádáním nemyslím pouze nemoci, nouzi, rozumím tím také duševní trýzeň, a ta je mnohem horší než bolest fyzická. Pro duši je největším utrpením oddělení od Boha. Tak se duše cítí denně, každíčký okamžik, přestože to tělo nehlásí. Vaše duše chce zpět ke Světlu, domů, do duchovního domova.

Jedno mějte na zřeteli. My jsme tu proto, abychom takové duše zachránili. Proto nyní Kristus uděluje poslední pokyny vašim duchovním průvodcům. Zasáhnou v nejvhodnějším okamžiku. V té době už budou Emanuel, Hardus, Nikodémus a další duchovní bytosti zpátky. Zaujmou svá místa ve službě lidstvu.

Nic neslibuji, vše rozhodne vaše svobodná vůle. Ale ujišťuji vás, žijete-li svým světlem Kristovým, necháváte-li ho zářit navenek, budete spokojeni i v případě, že máte málo.

Nejprve přijde boj. Pak se dostaví vítězství. Zůstaňte věrni Bohu, Kristu, duchovním průvodcům a duchovním přátelům. Pak budete náležet k těm, kterým bude předána palma vítězství.

SMÍŘENÍ

Dlouho se mi už nestalo, že bych mluvila prostřednictvím média. Ale Josef z Nazaretu mne prosil, abych ho podpořila. Aby byla u vás bytost, jež žila jako člověk, ale nyní je v duchovní formě blízko Boha.

Na přípravu jsem neměla mnoho času, přesto poslouchejte:

Na počátku této tvořivé periody byl pouze Bůh a u něj Slovo. To Slovo bylo blízko Bohu. Nebylo nic kromě tohoto Slova, to Slovo bylo Kristus. Kristus začal z vůle Stvořitelovy tvořit vše, co si Bůh přál.

Všimli jste si? Řekla jsem „této tvořivé periody“. I ve starých spisech dálného východu stojí, že period bylo více. A za druhé – Bůh, Stvořitel všeho, může tvořit dokonale duchovno, a to je on sám. Bůh však předal Kristu svou energii, plány a vůli. A tehdy Slovo tvořilo a zachovávalo život. Stalo se tak podle Stvořitelovy vůle a plnil ji Kristus.

Toto Slovo se stalo masem a žilo mezi námi. To mohu dosvědčit.

Lidé se Slovu, Kristovi, vyhnout nemohou. Přestože myslí, že základní úhelný kámen domu mohou vyhodit. To ale možné není. Kdo Krista nechtěl uznat, lidsky řečeno, krvácel. Kristus dostal život od Stvořitele a předával ho spolubytostem. Jak často říkám: Boží jiskra se nemůže vyskytovat bez obalu, pouze Bůh tak může existovat. Proto je v momentě tvoření zahalena Kristovým světlem. Poté novou bytost naplní její duchovní rodiče duchovními hodnotami – dary, jež mají od Stvořitele pro výuku k dokonalosti. To je smysl a účel celého Stvoření.

Je pravděpodobné, že určitá část se rozhodla nejít touto cestou.

A pak Ježíš Kristus přišel na Zemi. Vzal na sebe podobu člověka, protože chtěl být jako všichni lidé. Mohl to udělat jinak: mohl díky

svým schopnostem a vznešeností triumfovat nad silami temna. Ale on chtěl být jako lidé, chtěl jako obyčejný člověk získat lid na svoji stranu. A to chce stále. Tak se projevil Bůh, láska k bližnímu, protože Kristus je spojen s Bohem.

Stvořitel ve své lásce nám dal svobodnou vůli, ale tu některá stvoření částečně zneužívají. Proto na Zem musela přijít vysoká duchovní bytost – aby se vypořádala s tím, kdo zavinil, že duchovní bytosti a později i člověk trpěli.

Kristus ve své lásce neváhal obětovat i vlastní tělo, a proto si byl při svém posledním výdechu zcela jistý, že „dokonáno jest! Otče, vkládám svého ducha do Tvých rukou.“

Od tohoto okamžiku získal Kristus opět plnou moc. A Jeho moc se šíří při tvorbě kosmických sfér dál. Pouze výjimečně, v několika případech (mezi ně patří i vaše Země), vládne Kristův protivník. Ale jednou bude i tato tvrz dobytá a lidstvo si uvědomí, že bez Krista nesvede nic.

O jeden milý jev se s vámi chci podělit. Je to smíření. Duchovní učitelé o něm často nemluví. Nebyli totiž lidmi a nepovažují ho za akt vyrovnání. Není to jenom krásné slovo, to jenom vy řeknete „Už jsme se smířili“ a při prvním střetu je všechno zase jako dřív. Opravdové smíření vykonal Kristus – pozdvihl člověka, osvobodil ho. Jeho vítězství otevřelo cestu do říše Boha.

Kristus coby Ježíš Nazaretský byl zrazen. Ale on svému zrádci odpustil. Lucifer vzal Jidáše do pekel, ten se tam však za svůj čin trápil, velmi ho mrzelo jeho selhání. Když potom Kristus svedl proti Luciferovi bitvu, mnozí se k Němu v říši temnot připojili. Jidáš také. A Kristus vzal i jeho s sebou! Odpustil mu stejně jako Petrovi, který ho třikrát zapřel. Pravé smíření lze učinit pouze seshora, z duchovního světa. Tam vládne rovnost, láska a porozumění a takové vlastnosti jsou pro smíření nutné.

Jsem ráda, že jsem se s vámi opět setkala a že jste mi věnovali pozornost.

VLÁDA NAD SEBOU

Milé duše, přinesl jsem vám ze svého domova to, po čem nejvíc toužíte – mír, bezpečí, lásku, a především radost ze života. Ačkoliv se tak někdy necítíte, vězte, že Bůh chce, abyste se ze života těšili.

Je samozřejmé, že se potýkáte s mnohými těžkostmi pozemského života. Ty z vás ani duchovní průvodce nemůže sejmout. Nosíte v sobě mnohé stíny, a tím k sobě přitahujete temnotu.

Jestliže jsme pospolu, tryská z vás radost ze života. Ale tak byste se mohli cítit i ve své rodině, nebo i když jste sami.

Jak toho dosáhnout?

Základním předpokladem je spojení s vaším duchovním průvodcem. To je příčinou oné krásné atmosféry, příjemného prostředí kolem vás. Protože máte rozšířenou auru.

Dále jsou to také ti, kteří už vás opustili, ale stále na vás myslí. Tolik toužili po spojení s vámi a vaším duchovním průvodcem, že k tomu dostali svolení.

Základním předpokladem pro radostné bytí je ovšem mít vládu nad sebou. „To už přece vím,“ myslíte si. Ale čtěte dál, určitě se něco nového dozvíte.

Disciplinovanost a sebeovládání zajistí, že se nesečkáte s žádnými zbytečnými těžkostmi – do vašeho okolí a ani do aury se nedostanou negativní bytosti. Mějte proto vládu nad sebou, nad myšlenkami, pocity. Není lhostejné, na co se díváte, čemu věnujete pozornost.

„Ale my jsme tak stavění a nemůžeme okolí změnit,“ namítnete. Uvědomte si, moji milí, jaký pozemský život jste si na onom světě předsevzali, jaké sourozence a rodiče jste si vybrali. Vše má sloužit duchovnímu vývoji. Vaši pozemští rodiče byli analyzováni vaším duchovním průvodcem, kontrolním průvodcem či duchovním učitelem. „Ale příbuzní mých rodičů mi dělají těžkosti,“ opět

namítnete. Máte svobodnou vůli, tak si sami vyhledejte vlastní přátele! Příbuzní vám byli dáni již na onom světě. Již tam jste věděli, že s některými budete vycházet, s jinými ne. Ale vždy se snažte zasévat semínka duchovního vývoje. A právě takový přístup vyžaduje sebeovládání a disciplínu.

Duchovní život má vždy přednost před krátkým pozemským životem. Pokud přispějete k duchovnímu růstu svých pozemských sourozenců, bude tato zásluha oceněna také v čistých dimenzích onoho světa. Nikoho nezavrhujte, neodmítejte a stále pracujte na sobě i na svém sebeovládání. Cvičte ho v přítomnosti příbuzných a jejich odlišných názorů. Jinak se nebude vaše aura zlepšovat, naopak vzniknou v ní poruchy. A prospěch z toho budou mít negativní síly.

„Tolik se snažím, cvičím se mít vládu nad sebou, a přesto padám do disharmonie, těžkostí, hádek,“ namítají mnozí z vás. Na to odpovím jedno: Vstupte do svého nitra a připomeňte si, o co usilujete: chcete postoupit do pátého, šestého či sedmého atmosférického kruhu!

Proto je tak důležité být za každé situace svým pánem, a ne, aby vás někdo ovládal! Když ucítíš, jak ti nějaký pořad či novinová zpráva škodí, protože tě rozčiluje a působí na tebe negativně, a je to normální, protože jste lidé, pak si řekni: „Pane Ježíši, pomoz jim!“ nebo „Otče, pomoz těm, které tenhle článek negativně ovlivní!“

Na mnoho mladých lidí působí televizní pořady nevhodně. Proto jim pomozte např. svým „Pomoz jim, ať to nepřijmou, ať to odmítnou.“ Kolem vás je prostředí, které je od Boha, tak tedy v něm konejte a cvičte se. Nedovolte vzniku disharmonie.

Neříkám, že nemáte číst noviny nebo nesledovat televizi. Ale hned, jak si uvědomíte, že pořad neodpovídá vašemu smýšlení, přístroj vypněte. A pokud program sledujete dál, prostě za všechny, co ho vidí: „Pane Ježíši, Otče na nebesích, pomoz, ať jejich duše neovládne negace!“ Protože duše je vědomí a pokud negaci z pořadu přijme, těžko ji vymítí.

Když vidíte něco nedobrého, je důležité, abyste reagovali pozitivně, v souladu s Božími zákony. Řekněte například: „Pane, pomoz jim, ať se tím neinspirují.“

Pokud slyšíte rozhovor, se kterým se neztotožňujete, pak buďte pozorní, abyste se neotevřeli. Hned se začněte tiše modlit: „Pane Ježíši, pomoz jim, aby tento nedobrá hovor nezakořenil v jejich duši. Ať se od nich vzdálí negativní bytosti!“ Tím si uzavíráte auru a v okolí vzniká soulad. To vše se také odrazí na vás, i když možná až na onom světě.

Mnozí tohle nechtějí slyšet, protože jsou zvyklí žít určitým způsobem a nechtějí ho měnit. Je to jejich svobodné rozhodnutí, já je měnit nemohu. Mohu jen ukázat, kudy k vám vnikají negativní síly.

Další, na co poukáží, je také důležité. Mnoho lidí nevěří nebo nedůvěřují ve Stvořitelovu pomoc, že se může okamžitě nebo třeba za delší dobu dostavit. Nevěří v sílu požehnání. Je to jen a jen jejich věc. Ale jsou v nevýhodě, a to nejen na Zemi, ale i později. Budou bez ochrany!

A ještě na něco pozor: Pokud třeba jen v myšlenkách či pocitech souhlasíte s těmi, kdo odmítají Stvořitele, Krista a posly Boží, dostáváte se na šikmou plochu. Pak se vytrácí harmonie ve vás i v okolí.

Později, i když se budete znovu snažit, budete vlivem zabudované negativní vibrace odmítat hlas svědomí – hlas duchovního průvodce. Zamítnete jeho argumenty. Vlivem okolí si pak můžete říct: „Proč se trápit, bojovat o vládu nad sebou, být disciplinovaný. To není žádný život. Jenom práce, samá práce. I bez víry v Boha se dá žít.“ Takhle mluví 92% lidstva. Jenom zlomeček lidstva, pouhých 8%, v různé intenzitě oslovila nějaká víra.

Takového úspěchu dosáhly zlé mocnosti! Je to smutné, ale pravdivé. Přesto se Boží poslové vytrvale snaží, aby setkání bratrů a sester pokračovala, chtějí jim ukázat cestu k duchovním průvodcům, kteří je chrání. Proto i vy odevzdejte každého, kdo se chce od vás něco duchovního dozvědět, do rukou jeho průvodce. Dřív

než promluvíte, poproste ho o pomoc a během vysvětlování pak buďte ostražití a reagujte na podněty. Opět říkám, jste odpovědni za okolí i svoji auru.

Říkáte, že toho chci po vás hodně? Ano, chci vás dovést do sedmého atmosférického kruhu. Ale nemohu vás nutit, mohu radit a být vám v lásce nakloněn. Mnozí z vás jsou příliš snaživí v šíření duchovního dobra. Ale čas věnovat se bratru či sestře si neudělají, vím to od jejich duchovních průvodců. Nestačí někomu strčit do ruky knihu a myslet si, že je hotovo. Přestože jste od sebe vzdáleni, můžete zatelefonovat a prohodit pár slov a myšlenek, vytvořit s pomocí duchovního průvodce pouto dobré vůle.

V dnešní době máte problém – rozpad rodin. Mladí lidé jsou ohroženi, a to vyhovuje negativním bytostem. Ale ani Boží poslové nedávají ruce v klín, vytvářejí protisílu. Mnozí mladiství se vlivem inspirace Světla na rozdíl od jiných vrstevníků rozhodli, že se nechtějí brodit bahnem. Zaslechli: „Máš sice otce i matku, máš sourozence, ale nyní jsi odkázán na sebe. Tak lidská duše dospívá. Dokázat to, znamená vnést do života disciplínu a řád a zodpovídat sám za sebe.“

Pokud mladý člověk dokáže za sebe nést zodpovědnost, pak je ochotný převzít zodpovědnost i za druhého. Pomáhat mu místo rodičů, jež selhali, a s pomocí duchovního světa ho podporovat ve vzestupu. O to přece jde! Pamatujte, kvalita vašeho okolí je důležitá a vy ji máte zlepšovat.

Nebudu vás tím již déle zdržovat. Pokračujte ale v prosvětlování své duše, kráčejte do zářivé budoucnosti. Uvědomte si, pozemské zákony vás mnohdy utlačují, ale neplatí navěky. Přimkněte se k věčným zákonům ducha! Ty pocházejí od Boha a slouží všem, jež následují Krista. To skrze Něj rozdává náš Otec své dary. Tak činí i dnes. Hlavním darem je spojení s duchovním průvodcem a s Božími posly.

Vnímám smutek těch, kteří nežijí s bližními v harmonii. Prožívali jste s nimi těžké, náročné situace, ale teď, když žijete sami, to vidíte ve zcela jiném světle. Vidíme to na vás. Každé z našich setkání

a sdělení však na vás působí, Boží poslové posilují vaše okolí, auru, učí vás užívat konečné zákony Země tak, že budete stát nad nimi a neovládnu vás.

Hmota se nesmí stát pánem duchovního člověka, jinak zeslábne jeho aura i okolí. Vaše úsilí, myšlení, citění a činy se nesmí oddat hmotě. Vždyť je pomíjivá, stejně jako vaše fyzické tělo. Zato duchovní bytost je věčná. Tak ji nepoškozujte, protože to má následky!

Děkuji za pozornost. Rád bych dosáhl toho, abyste byli šťastni na Zemi a ještě šťastnější na onom světě.

O DÉMONECH

Milí sourozenci!

Parapsychologie dokázala, že zkoncentrovaná energie lidského ducha je schopna ovlivnit hmotu, a může dokonce vytvořit i nové formy hmoty. Je schopna materializace i dematerializace.

Zkoncentrované duchovní síly člověka – myšlenky, představy, úmysly atd. coby jemnohmotné energie ovlivňují kupříkladu formou různých zjevení váš viditelný svět.

Nyní se zaměříme na Dobro a Zlo – tato morálně-etická polarita zajímá zejména pozemské filosofy.

Stvořitel nestvořil Zlo. Vznik zla je popsán ve Starém zákoně jako pád andělů a vyhnání z ráje. Po tomto rozdělení na Dobro a Zlo stojí proti sobě milující princip Boží a egocentrické jednání. Důrazně upozorňujeme, že Dobro, láska je silnější než egocentrické Zlo. Také Bohem chtěný exorcismus (vymítání ďábla) se zakládá na lásce k Bohu, ke Stvořiteli.

Démonické působení zasahuje do lidského života. Proto ho nazýváme také aplikované Zlo. V antice si lidé představovali pod pojmem démoni zlé bytosti – řecké daimon znamená moc, energii. A například Sokrates pojmenovává ochranného provázejícího ducha Agathodaimon.

V křesťanské antice byli pohanští bohové označováni za zlé demony. Proto Bůh sděluje lidem: „Kromě mě byste neměli mít žádné bohy.“ V křesťanském životě se jednoznačně změnil termín démon na něco, co je negativní, co ničí a je zlé.

Démonická posedlost je stručně řečeno zjetí člověka mocnou zlou duchovní bytostí – silnější než svobodná vůle člověka. Vyspělým duchovním společenstvím v Indii a Tibetu jsou známá zjevení démonů při meditacích. Proto radíme a vážně varujeme, abyste takové praktiky nedělali.

Duchovní bytosti žijí buď ve hmotě, nebo na duchovní úrovni. Démoni jsou skuteční, nejsou výmyslem.

ÚČINNOST MODLITBY OTČE NÁŠ

*Nemohu říct Otče,
jestliže se k němu ve svém každodenním životě jako dítě nechovám,
nemohu říct Náš,
když myslím sobecky jen na sebe,
nemohu říct Na nebesích,
když dávám přednost věcem pozemským před poklady v nebi,
nemohu říct Stvořiteli všeho a všech,
když se pyšním tím, co jsem dokázal.
Nemohu říct Posvět' se jméno Tvé,
když toto jméno ustavičně lehkovážně znesvěcuji,
nemohu říct Tvé království přijď' k nám blíž,
a přitom nic nedělat pro urychlení jeho příchodu,
nemohu říct A Tvoje vůle se staň
a stavět se k ní pochybovačně, s neposlušností a vzdorem,
nemohu říct V nebi i na Zemi,
nejsem-li ochoten svůj život na zemi dát do jeho služeb,
nemohu říct Dej nám chléb pro budoucí dny,
když si úzkostlivě schraňuji zásoby na zítřek,
nemohu říct a Odpusť nám naše prohřešení, i my chceme odpouštět
všem, kteří se proti nám provinili,
mám-li srdce plné ukřivděnosti, hněvu nebo zloby.
Nemohu říct Otče, buď naším vůdcem a ochráncem v pokušení
a zároveň se tomuto pokušení vědomě vystavovat,
nemohu říct: „Osvobod' nás z moci zla“,
a zlu se nebránit ani sebekontrolou ani modlitbou,
nemohu také říct Amen,
když nedodám: Chci o to usilovat, ať to stojí cokoli!*

přepřacovaný text z knihy Josefa Wolfa

PROSBY A UCTÍVÁNÍ

Pavla Kašparcová, otištěno ve Sborníku Santal 1999

Život na Zemi se všemi jeho zákonitostmi a nároky není lehký, ale vyžaduje od nás jen tolik, kolik jsme schopni unést, abychom alespoň částečně vyrovnali svoje dluhy životů minulých a života současného. Tento úkol spolu s vnitřním duchovním růstem je úkolem inkarnace člověka na Zemi, ale i na jiných planetách. Při jeho splnění mu pomáhají síly, jejichž existenci si většina lidí neuvědomuje, protože nevěří v Boha, od něhož pomoc a podpora vycházejí. Nevíra, negativní myšlení, cítění a nedobré vlastnosti postiženého vnitřně blokují, takže není schopen vysílanou pomoc přijmout.

Pevně zakořeněnou lidskou vlastností zůstává ne snaha o poznání a napravení chyb a vlastních provinění, ale snaha hledat vinu u ostatních spolužijících nebo u Boha. Boha obviňujeme z nespravedlnosti a nedostatečné pomoci a většina našich stížností končí závěrem: „Kdyby Bůh opravdu existoval, nepřipustil by nespravedlnost a bolesti, které se na Zemi dějí.“

Stejně nelogické a nepravdivé je i konfesemi udržované tvrzení: „Koho Bůh miluje, toho křížem navštěvuje.“ Bůh si nepřije pro svoje stvoření utrpení a bolest a nemá s lidskou karmou absolutně nic společného. Její začátek a konec vychází jen z působení člověka samotného. Kdybychom si byli vědomi obrovského potenciálu Boží síly v nás, kterou nejsme schopni v důsledku vnitřních negativních bloků přijmout, hovořili bychom a hlavně reagovali ve svém životě zcela jinak. Pokorou, důvěrou, láskou a plným odevzdáním do vůle Toho, kdo nás stvořil.

Jsme zvyklí dostávat a brát, ale nesnažíme se ve stejné míře dávat a děkovat. Denně jsme svědky vyšší pomoci, kterou lze nazvat zázrakem, ale pro nás je jen šťastnou náhodou a samozřejmostí. Život na Zemi probíhá přesně v rámci Božích zákonitostí, v nichž neexistují

zázraky. Každý čin a událost mají svůj smysl a za každý projev milosti bychom měli děkovat Bohu a Jeho pomocníkům.

Čím víc pracujeme na svém vnitřním poznání a na růstu pozitivních vlastností, na kladném vztahu k ostatním životům kolem nás, tím více prostoru otevíráme vyšší pomoci a splnění vysílaných proseb. Hádky, žárlivost, pomstychtivost, závist, pomlouvačnost, egoismus a podobné vlastnosti vytvářejí v nitru postiženého bariéru negativních sil, kterou nemůže světlo vyšší pomoci prorazit. Boží pomocníci plně respektují svobodnou vůli člověka. Ten, kdo si stěžuje, že mu Bůh nepomáhá, musí hledat vinu u sebe sama, ve své vůli, kterou podřizuje negativním sugescím, ne Bohu.

Linda Geogian: „Duchovní průvodci.“

Starší muž, který se po celý život horlivě modlil a pilně navštěvoval kostely, hovoří k Bohu: „Bože, potřebuji pomoc pro svoji rodinu, a to hned. Matka musí být operována, syn potřebuje opravit zuby, dcera chce započít studium a před zimou musíme koupit nová kamna. Musím vyhrát v loterii peníze, abych všechno zaplatil. Udělej zázrak, nech mě vyhrát pár tisíc a já budu plně a oddaně na Tebe věřit dál.“

Na konci týdne byla oznámena výherní čísla. Nevyhrál nic. Znovu volá Boha: „Bože, říkal jsem Ti, že musím vyhrát v loterii peníze, proč mně nepomůžeš? Nechci nic pro sebe. Peníze potřebuji pro rodinu. Prosím Tě, nech mě vyhrát!“

Příští týden opět žádná výhra.

„Jsem přece dobrý člověk, který se modlí a chodí do kostela. Bože, proč mně nepomůžeš? Vždyť vidíš, že Tvou pomoc potřebuji!“

Z otevřeného nebe přichází náhle oslňující světlo a hlas: „Nejdříve ve musíš pomoci ty mně. Kup si, chceš-li vyhrát, alespoň los!“

Přemýšlejte o těchto slovech, je v nich skryto mnoho pravdy. Vyžadujeme, obviňujeme, jsme nespokojeni, ale kolik jsme sami udělali pro splnění vysílaných proseb? Mnohdy ani to nejzákladnější, co je zapotřebí. Musíme se učit plnit svůj podíl na vyžadovaném, „nejdříve koupit los“, který nám dává naději „na výhru“ a otevírá nás pro vyžadovanou pomoc. Los pokory, lásky a důvěry k Tomu, k Němuž voláme. Ne všechna přání a prosby mohou být splněny. I Bůh musí

dodržovat Jím dané zákony. Vliv karmy nemůže odstranit, ale poskytně nám tolik síly, že svůj úděl uneseme a splníme.

Bud'te také opatrní v otázce obsahu své prosby. Často se stává, že se splnění prosby a přání stanou prosícímu velkou životní zátěží. Nedovedeme dobře rozpoznat, co chceme a co potřebujeme, protože nemáme vědomý přehled o úkolech a cílech probíhajícího současného života. Je lépe prosit slovy „Tvá vůle se staň“, než slovy „chci a potřebuji“.

Uctívání toho, co se nám líbí, po čem toužíme, od čeho očekáváme pomoc a ochranu, ale i toho, čeho se bojíme, bylo a zůstává od samého počátku životní zvyklostí člověka všech dob. Pozemský život je podřízen polaritě, a proto má i uctívání rozličné cíle a formy.

Zvláště silně se projevuje v náboženské oblasti: buď čistou láskou a oddaností Bohu, nebo bigotností, vycházející ze strachu a zjištěného pokrytectví.

Nejsilnější formou uctívání je láska, služba bližnímu, odpouštění, porozumění a tolerance. Tolerance i vůči těm, kteří mají odlišné mínění a volí jinou cestu k Bohu, než je ta, kterou jdeme sami.

Boha nelze procítit ve svém nitru podlézavostí, pokrytectvím, strachem, předstíráním víry, protože se bojíme Jeho trestů. Vztah k Bohu si duše přináší z jednoho života do druhého a jeho intenzita odpovídá dosaženému vývojovému stupni každého jednotlivce.

Projevuje se i trpělivostí a tolerancí vůči doposud duchovně neprocitlým duším. Každý má svůj čas a svou cestu návratu k Bohu. Co je nám do toho, jak to dělá náš bližní? Zodpovědnost za jeho myšlenky, pocity a činy nese jen on sám. Naší povinností je mu pomáhat, ale ne vnucovat mu vlastní názory a domněnky.

Čisté, upřímné uctívání vychází ze srdce a není nošeno na jarmark denního života a nečeká na pozemskou odměnu. Vnitřní uctívání Boha, Krista, Matky Marie a tzv. svatých (svatý je pouze Bůh sám) vyzařuje navenek a zrcadlí se v charismatickém zaměření člověka, provázeného ve všech životních situacích láskou k bližnímu,

dobrymi skutky, pozitivnimi myšlenkami a pocity, nezištností, obětavostí a duševní vyrovnaností.

Vnější nápadné uctívání je prázdným odleskem falešné zbožnosti a nevědomosti. Kdo vnitřně cítí a uctívá, stáhne se do „tiché komůrky“ svého nitra, mluví méně, ale „podle skutků poznáte ho“.

Láska a volnost ve formě uctívání je potlačována konfesionálním dogmatismem, předepsanými rituály, stále znovu vzbuzovaným strachem z Božích trestů a z Boha samotného. Jeho uctívání formou monotónního odříkávání modliteb, na nichž se podílejí pouze rty, ale ne srdce, jsou prázdná slova, neschopná odpoutat se jen pár metrů vzhůru od země. Lidé nejsou schopni v dlouhých modlitbách správné koncentrace, a zatímco rty odříkávají naučená slova, bloudí jejich myšlenky a srdce v dimenzích denního života, jeho starostí a požitků. Jejich modlitby jsou v tomto případě zneužívány negativními silami.

Krátká vroucí modlitba je výkřikem nebo zpěvem srdce. Stoupá rychle vzhůru a zachycena vyššími silami dosahuje až do božských sfér.

Nejvzácnější modlitbou a uctíváním Boha je čistý život, láska a služba bližním. Kdo jednou prožije blízkost Boha ve svém srdci, pomíjí slova. Jeho uctívání je nepřetržitým proudem nejvroucnější odanosti a lásky k Němu a všem Jeho stvořením.

Kdo tvrdí, že uctívá a věří v Boha a Krista, že miluje Matku Marii, a přitom je v neustálém rozporu se svými spolužijícími, kterým škodí sobectvím, pomluvami, bezohledností, uctívá jen sebe sama a svoje zisky.

Nejhlubším uctíváním a prosbou o pomoc je řeč srdce, při níž rty mlčí. Mluva lásky, pokory, důvěry a odevzdanosti do vůle Toho, který nás nejen stvořil, ale který zůstává pro všechny věky naší existence milujícím, pomáhajícím Otcem všem, kteří se k němu jako k milovanému Otci s důvěrou a láskou vrací.

JEŽÍŠ A ZVÍŘATA

Když učedníci viděli, jak majitel bije svého mezka, ptali se Ježíše, zda se to smí. Silným hlasem pravil: „Člověče, proč biješ své zvíře? Běda všem, kteří tak činí! Copak neslyšíte, jak volá o slitování, jak si Stvořiteli stěžuje? Říkám třikrát běda! Mějte proto slitování se svými zvířaty i dalšími životy!“

Ježíš tím poukazuje na potřebnost láskyplného vztahu k bližnímu – člověku i dalším organismům. Cesta vzhůru znamená milovat nejenom sebe, ale všechny bližní – tedy také zvířata a rostliny. Všichni jsou stvoření a dostali od Tvůrce do vínku nejen život, ale i lásku. Jako Boží stvoření je tedy také respektujte.

Mělo by být samozřejmé, že se zastaneš a ochrániš každého tvo-
ra. Pak zažiješ blaho požehnání. Vždyť když strádá někdo cizí, je to jako kdybys strádal ty.

Pokud se setkáte s týráním, pamatujte na modlitby a skutky lásky k bližnímu – k tomu jste povoláni. Kosmický zákon praví, že výše vyvinutá bytost má podávat pomocnou ruku; má milovat a sloužit duši méně vyspělé. Má ji pozdvihnout k sobě.

Kdo cítí sounáležitost ke svému bližnímu, ten objeví, že i přes němou tvář k němu promlouvá Bůh, praví přísloví.

S tím souvisí Ježíšova rada: „Nenechte uhasnout své vnitřní světlo! Buďte nositeli Světla, pak se stanete vzorem pro každou bytost, s níž se setkáte. Neboť pokud Světlo vyzářujete, zažehnete ho i v ostatních.“

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Milí přátelé!

Dovolte, abych vás i tentokrát srdečně pozdravil, bohužel zase jen písemně.

Jistě jste se divili, že k nám mluvil sám Josef z Nazaretu. Ve svém sdělení na zářijovém setkání vysvětlil proč (Události roku 2010). Ale i na setkáních v říjnu a listopadu mluvil místo Harduse Emanuel, Emanuel nám napsal do Rozhovorů i úvodní dopis. Nahoře se něco děje, co se připravuje, dozvíme se později.

V tomto sešitě je pro vás připravena celá řada sdělení. Většinou pocházejí z posledních měsíců. Pavlin článek ze Sborníku je sice starší, ale neztratil nic na své platnosti. Máte možnost dále sledovat svoji cestu k Bohu blíž.

Rozhovory dosáhly už čísla 59. Budeme se snažit, abyste dostávali stále prameny poznání, ale musíte být připraveni na všechno - spojení může být přerušeno. Ale duchovní přátelé o vás vědí. Na listopadovém setkání Emanuel mluvil o naší Pavle a zmiňoval se i o práci v Čechách.

Závěrem bych vám všem chtěl popřát požehnané vánoční svátky, Boží požehnání a ochranu v novém roce, také zdraví, úspěchy, spokojenost a život pod Božím vedením.

Děkuji všem, kteří umožnili a napomohli vydání tohoto sešitu. Věřím, že se i mně dostane Boží pomoci a budu se moci ještě s vámi v Čechách setkat.

František

